

Vybíráme z blogů signály.cz

Napsala uživatelka terre-eau 3. 11. 2011, rubrika: Manželský život.

Výnimočný už si

Výnimočnost. Každý ju hľadá a málokto si uvedomuje, že ju vlastní. Túžime byť videní, uznávaní, špecifickí, jedineční....skrátka v istom smere výnimoční. Spoločnosť a okolie vpísali do nás predstavu „správnej“ osobnej cesty, ktorá je najčastejšie všeobecne akceptovaná. (...poznáte to: "len sa dobre uč, nebudeš musieť ísť kopať kanály" ...). Skúsenosťou nadobudli poznanie, čo by mohlo byť pre náš život dobré. Mnoho z nich (rodičov, pedagógov, predstavených...) však súdilo iba podľa seba, svojho vlastného prežívania a podľa vlastných potrieb, či konvencií.

Hľadanie osobnej výnimočnosti nie je výzva k revolte voči rodičom, spoločnosti, alebo kultúre. Nie je to výzva k napĺňaniu prehnaných osobných ambícií. Je to jednoduchá výzva: uvedom si, že už výnimočný si. Nepotrebuješ pre to nič urobiť. Tvoja výnimočnosť je dar.

Neboj sa ísť za svojou výnimočnosťou a objavovať vlastný talent.

Nepotrebuješ nič viac, iba si to uvedomiť, uchopiť myslou a prijať. Byť sám sebou je tá najťažšia vec na svete, pokiaľ sa o to snažím vôľou. Ak si však poviem – som, kto som, nič viac a nič menej; nechcem túžiť byť niekým iným.... ak si to uvedomím a viem, že mám pred sebou jedinečnú vlastnú cestu, ľahšie umožním moju bytiu, aby bolo naplnené a tým šťastné.

Poznám dvoch ľudí. Jeden je ešte dieťa, druhý už dávno dospelý. Obaja sa v škole trápili s učením a sústredením. Spoločnú majú vrodenu poruchu čítania. Nepochybne sa rodičia snažili (a snažia) svojim deťom pomôcť ako vedeli. Dohovoriť po dobrom i po zlom. Chváliť i trestať. Učiť sa s nimi. Vyhľadať odborníka.

Počúvajú ale skutočne, po čom ich dieťa túži? Dokážu to rozpoznať? Alebo to samo dieťa akosi intuitívne chápe....? Môže malé dieťa poznať svoje dary a talenty? A ako má rodič odlíšiť rozmar svojho dieťaťa od jeho skutočnej túžby?

Faktom je, že môj priateľ si ako dieťa vyplakal foťák. Našiel svoju cestu vyjadrovať sa prostredníctvom obrazu, nie písmom, alebo slovom. Napĺňa ho to, teší, baví a čiastočne aj živí. Uskutočňuje svoje vlastné bytie akceptáciou toho, čím je, nie trápením sa nad tým, čo mu nebolo dané. Jednoducho prijal svoju výnimočnosť.

<https://terre-eau.signal.cz>